וויגליד

ייִדיש וואָכקניקעס, 1998

אין דרויסן בלאָזט אַ שטאַרקער ווינט,
מאַכט מען צו די שויבן.
קירצער ווערט דער טאָג אַצינד,
עס דרעמלען שוין די טויבן.
אײַ, ליו ליו ליו, ליו ליו ליו,
עס דרעמלען שוין די טויבן.

אין דרינען ווײנט דאָס עופֿעלע,
זינגט מען אים אַ ניגון.
מידער ווערט דאָס אייגעלע,
ליגט דאָס קינד אַנטשוויגן.
אײַ, ליו ליו ליו, ליו ליו ליו,
ליגט דאָס קינד אַנטשוויגן.

מאָרגן וועט די זון אויפֿגיין,
וועלן טויבן שפּרינגען.
פֿייגל מײַנס, וועסט אויך אויפֿשטיין,
וועט דאָס הערצל זינגען.
אײַ, ליו ליו ליו, ליו ליו ליו,
וועט דאָס הערצל זינגען.